

[Socialministeren.]

det pædagogiske, ment, at man måtte satse mest på at ombygge skolehjemmene, udbygge behandlingshjemmene osv.; og derfor er dette problem kommet lidt i anden række. Men så vil jeg i øvrigt også gerne gentage, at vi netop er på vej til at få det løst nu, og at jeg som sagt håber, at vi i 1972 vil kunne tage de to nye afdelinger på Sjælland og i Jylland i brug.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om sundhedsplejerskeordninger.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 122) findes i tidenden sp. 4236, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1511).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Bundvad: Da vores ordfører, fru Lis Groes, er bortrejst til nordisk udvalgsarbejde, skal jeg på hendes vegne sige nogle få ting om udvalgsarbejdet og vores stilling til sagen.

Fra vor side er vi stærkt optaget af, at en kommende sundhedsplejerskeordning bliver et led i et socialmedicinsk opsøgende arbejde, og jo før det kan etableres, jo bedre, og jo mere udbredt det kan blive, jo bedre. Derfor er vi tilfredse med, at udvalget har kunnet enes om at sige, at ordningen bør være obligatorisk, når der er kapacitet nok. Det vil altså sige, at kapacitetsspørgsmålet brænder på. Derfor er vi i udvalget enige om at anbefale ministeren, at man anstrenger sig for at udbygge sygeplejerskehøjskolen i København mest muligt og hurtigst muligt. Så vidt vi kan se af de svar, vi har fået fra ministeren, skulle der dér

hurtigere kunne ske fremskridt end ved et byggeri i Århus, der vil tage nogen tid. Men også det vil jeg i hvert fald for mit vedkommende anbefale bliver fremmet.

Vi har endvidere drøftet spørgsmålet om den kommende ordnings struktur, men har ikke villet tage endelig stilling, fordi der ikke har været forhandlet med de kommunale organisationer endnu. Men det var en udbredt opfattelse i udvalget, at man nu i mellemtiden, mens man forbereder ordningen, ikke måtte etablere sig sådan, at man forvred ordningen og derved hindrede en endelig og forstandig løsning. Af betænkningen kan man se, at udvalget har peget på, at arbejdet bør koncentreres på det kommunale plan, hvad enten de pågældende er ansat under amterne eller under kommunerne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det ændringsforslag, som ministeren har stillet.

Clara Munck: Som allerede sagt af hr. Bundvad har der i udvalget været givet udtryk for anerkendelse af den gode måde, hvorpå sundhedsplejerskeordningen er blevet udbygget, men også for et ønske om, at vi skal sætte ind overalt, hvor det er muligt at få hele landet dækket på god vis. Derfor har vi også med glæde noteret os ministerens oplysning om, at hvor man ønsker at ændre tilrettelæggelsen af sundhedsplejerskeordningen eller tage den op som noget nyt, er man såvel fra sundhedsstyrelsen som fra indenrigsministeriets side helt indstillet på, at dette sker efter de mere moderne principper, vi i udvalget lagde vægt på, bl. a. at man kan opsøge den gravide kvinde, sådan at hun, før hun har egentlig brug for det, der i dag ligger i sundhedsplejerskeordningen, er orienteret om dens muligheder.

Da vi havde lovforslaget, som indenrigsministeren fremsatte den 3. februar i år, til første behandling, sagde jeg på min gruppes vegne, at vi var helt enige med indenrigsministeren i, at vi næppe ville være i stand til at gennemføre virkelige ændringer i loven om sundhedsplejerskeordninger før i 1973-74. Derfor kan jeg takke indenrigsministeren, fordi han trods de betænkeligheder, han også har givet udtryk for over for udvalget, har bøjset sig for ud-